

Ve své práci nazvané Milada Paulová (1891-1970). Příběh cesty k dosažení první ženské docentury v Československu v roce 1925 jsem usiloval o představení v českém povedomí nepríliš známé vysokoškolské profesorky a vedecké pracovnice, zabývající se byzantskou historií a moderními dejinami jihovýchodní Evropy. O tom, jak obtížná byla pro ženu první cesta za univerzitní katedru, a jak výjimečne nadanou a pilnou tato žena musela být, pojednává tato studie.

Milada Paulová se narodila v roce 1891 v severočeském Loukove. Její otec, František Paul, byl úředníkem a pozdeji reditelem darenického cukrovaru. Po jeho krachu a otcove nervovém zhrocení se rodina prestehovala do Prahy, kde dívka dokončila základní vzdelání. Od tří let byla vychovávaná otce, nebot její matka zemrela na tuberkulózu. Stredoškolská studia ukončila Milada Paulová v dívčím ústavu pro vzdelávání ucitelek. Jelikož maturita z této školy neumožňovala studentkám pokračovat ve studiu na vysoké škole, domácí prípravou se se svou spolužackou Albínou Dratvovou, taktéž budoucí docentkou, pripravila na gymnaziální maturitu. Tu obe dívky jako externistky složily na pražském akademickém gymnáziu.